

Inhoud

HOOFDSTUK EEN: De vrienden in het bos	7
HOOFDSTUK TWEE: De Spetterschilden komen helpen	22
HOOFDSTUK DRIE: Froezels aan boord!	35
HOOFDSTUK VIER: Sanne en haar zussen	46
HOOFDSTUK VIJF: De tocht naar het eiland	54
HOOFDSTUK ZES: 'Heggen platleggen!'	65
HOOFDSTUK ZEVEN: Een wilde achtervolging	74
HOOFDSTUK ACHT: Rozen en cupcakes	89

A decorative border of mushrooms and stars surrounds the text. The border is composed of various types of mushrooms, some with spots, some with stripes, and some with unique shapes. They are interspersed with small stars and swirling lines, creating a whimsical and magical frame.

Kun je een geheim bewaren?

En je laat absoluut niets los?

Dan vertel ik je graag over een betoverd bos.

Het ligt achter de deur in de oude eik.

Volg me maar snel naar dat verborgen rijk.

We beleven avonturen voor tien
en zullen de magische dierenvrienden zien!

Liefs,

Goudje de Kat

HOOFDSTUK EEN

De vrienden in het bos

‘Piep! Piep!’

‘Pap,’ riep Laura Hart, ‘de eendenkui-
kens hebben honger!’

‘Geef ze wat zaad om ze tevreden te
houden’, zei haar vader, die de behandel-
tafel schoonmaakte waarop hij gewonde
dieren verzorgde. ‘Ik zal zo meteen naar
hen komen kijken.’

Laura's beste vriendin, Jessie, pakte wat zaad uit een zak. 'Ik vind het heerlijk om je ouders te helpen', vertelde ze aan Laura. 'Ik ben zo blij dat we beste vriendinnen zijn.'

Laura glimlachte naar Jessie. Haar ouders hadden de schuur achter hun huis in Helderdorp omgebouwd tot dierenkliniek De Helpende Poot. De beide meisjes staken graag een handje toe in de kliniek, en vonden het ook geweldig om de verschillende dieren in hun buitenhokken te voeren.

Al snel hadden de eendenkuikens al het zaad opgeschrokt.

‘Vooruit, gulzigaard’, zei meneer Hart, terwijl hij een eendje op zijn behandeltafel zette.

‘Wat gaat er nu met hen gebeuren?’ vroeg Jessie.

‘Als de kuikens sterk genoeg zijn, dan laten we ze weer vrij op de plek waar we ze hebben gevonden in de Helderbeek’, legde Laura uit. ‘De arme dieren waren door hun moeder verlaten. Ze waren helemaal alleen en hadden enorme honger.’

‘Veren – prima. Poten en snavel – uitstekend. Gewicht – perfect’, zei meneer Hart, en hij stopte het eendenkuiken in een doos. ‘De volgende?’

Laura gaf hem voorzichtig een ander kuiken aan, terwijl Jessie een derde kuiken oppakte.

‘Zijn veren zijn zo zacht’, zei Jessie, en ze knuffelde het eendje tegen haar trui. ‘Zullen ze zelf hun voedsel al kunnen vinden?’

‘Met gemak!’ zei Laura. ‘Ze hebben de laatste dagen in onze vijver gewoond, en eendenkroos, gras en wormen gegeten.’

‘Jakkes!’ zei Jessie. Ze deed alsof ze moest rillen, en haar blonde haar schudde.

Meneer Hart lachte. ‘Misschien vind jij dat vies,’ zei hij, ‘maar voor een eend is het lekker!’ Hij zette het laatste eendenkuiken in de doos. ‘Klaar!’

‘Mogen wij ze vrijlaten?’ vroeg Laura.

‘Alsjeblieft?’ smeekte Jessie.

‘Natuurlijk’, zei meneer Hart. Hij tilde de doos in Jessies armen. ‘Jij mag ze dragen, en Laura zal je precies laten zien waar we de kleintjes hebben gevonden. Veel plezier!’

Ze gingen naar de Helderbeek. Jessie liep erg voorzichtig en hield de doos zo recht mogelijk. Ze hoorden de eendenkuikens erin rondkrabbelen.

‘Pap hoeft zich geen zorgen te maken en wij zullen zeker plezier beleven!’ zei

Laura glimlachend. 'Vooral met Goudje erbij!'

Goudje de kat kwam uit het Magische Dierenbos, een geheime wereld vol sprekende dieren. Ze had Laura en Jessie er al tweemaal mee naartoe genomen. Elke keer hadden Laura en Jessie geholpen om

te voorkomen dat Grijzelda, een boze heks, de dieren uit het Dierenbos zou verjagen.

'Ik hoop dat we Goudje snel zien', zei Jessie.

Laura knikte. 'Ze zei dat ze ons zou opzoe-

